

สำเนาฉบับ

ที่ อส ๐๐๑๓(พ๕)/ว ๑๗๖๓

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต ๕
อาคารสำนักงานอัยการภาค ๕ ชั้น ๒
ศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่
ถนนโชตนา ชม. ๕๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางในการกรอกข้อมูลรายงานคดีแพ่ง

เรียน อัยการจังหวัดทุกสำนักงานอัยการในภาค ๕

อ้างถึง หนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส(สฝสท.)๐๐๑๘/ว ๒๙๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำเนาคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ จำนวน ๕ ชุด

(๒) สำเนารายงานสำนวนคดีแพ่งค้างพิจารณาเกินสามเดือน, หกเดือน จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า สำนักงานอัยการสูงสุด ได้จัดทำแบบบัญชีสำนวนค้างคดีแพ่ง (อ.ก.๔๐ พ.) บัญชีแสดงการทำของพนักงานอัยการคดีแพ่ง (อ.ก.๕๐ พ.) รายงานอัยการ (บ.๖) บัญชี ๑๑ บัญชีความแพ่งที่เป็นใจทักว่าต่างแก่งต่าง และคำอธิบายวิธีการกรอกข้อมูลคดีแพ่ง โดยให้อัยการจังหวัดรายงานตามแบบไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เพื่อให้การเก็บข้อมูลเป็นไปในทางเดียวกัน สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต ๕ จึงให้ท่านแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ช่อง “ประเภทสำนวน” ในบัญชีสำนวนค้างคดีแพ่ง (อ.ก.๔๐ พ.) ประเภท ๒ และประเภท ๖ นั้น หากเป็นกรณีผิดสัญญาทางแพ่งทั่วไป ให้กรอกเป็นประเภท ๒ แต่หากเป็นกรณีผิดสัญญาทางแพ่งที่มีคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์ว่าเป็นคดีคุ้มครองผู้บริโภค ให้กรอกเป็นประเภท ๖ และขอส่งตัวอย่างคำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าคดีผิดสัญญาใดเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) กรณีสงสัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ ให้สอบถามไปที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต ๕

๒. ช่อง “เหตุที่ค้าง” ในบัญชีชี้แจงเหตุที่สำนวนค้าง (อ.ก.๔๐ ก.) ให้ระบุตามเหตุที่ค้างตามคำอธิบายวิธีการกรอกข้อมูลคดีแพ่ง ข้อ ๔.๓ ในหนังสือที่อ้างถึง โดยเคร่งครัด

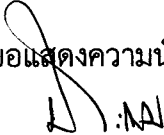
๓. ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๒๙ กำหนดว่า “สำนวนคดีแพ่งทุกประเภท หากคดีไต่ยังค้างอยู่โดยดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันรับสำนวน ให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนนั้นรายงานชี้แจงเหตุขัดข้องเสนอพร้อมบัญชีค้างประจำเดือนถึงอธิบดี...” และตามหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๐๖/ว ๑๙๖ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ข้อ ๒ และข้อ ๓ แจ้งว่า “สำนักงานใดที่สำนวนคดีแพ่งค้างเกิน ๓ เดือน ให้หัวหน้าสำนักงานเข้าไปตรวจสอบสำนวนทันที แล้วหาทางเร่งรัดและกำหนดแนวทางแก้ปัญหาสำนวนค้างให้เสร็จโดยเร็ว และรายงานชี้แจงเหตุสำนวนค้างดังกล่าวว่าจะแก้ไขปัญหาอย่างไร

/สำนักงานใด...

สำนักงานใดที่สำนวนคดีแพ่งค้างเกิน ๖ เดือน ให้อธิบดีอัยการฝ่ายผู้รับผิดชอบในการดำเนินคดีแพ่ง
รับรายงานผู้ตรวจการอัยการถึงสภาพปัญหาเป็นรายสำนวน...” ดังนั้น กรณีสำนวนคดีแพ่งสำนวนใดค้าง
พิจารณาเกิน ๓ เดือน ให้ทำรายงานชี้แจงเหตุขัดข้อง จำนวน ๑ ชุด และกรณีสำนวนคดีแพ่งสำนวนใด
ค้างพิจารณาเกิน ๖ เดือนขึ้นไป ให้ทำรายงานชี้แจงสภาพปัญหาเป็นรายสำนวนเพิ่มเติมอีก ๑ ชุดด้วย
และขอส่งตัวอย่างการรายงานคดีแพ่งค้างพิจารณาเกิน ๓ เดือน ๖ เดือน ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๒) เพื่อเป็น
แนวทางในการจัดทำรายงานดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายประณม ถวัลย์ลาภา)

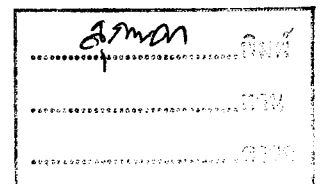
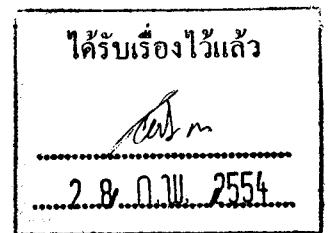
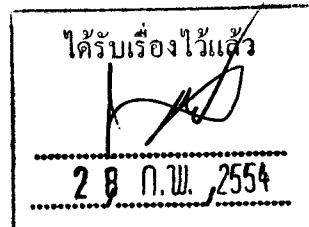
อัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต ๕

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต ๕

โทร. ๐ ๕๓๑๑ ๒๕๕๕ ต่อ ๒๒๓, ๓๓๓

โทรสาร ๐ ๕๓๑๑ ๒๘๓๕

e-mail:region๕-civil@ago.go.th

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๑๕๓/๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๒ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

คดีของศาลจังหวัดพะเยา

หมายเลขดำที่ ๒๕๕๘/๒๕๕๑

โจทก์

กรมวิชาการเกษตร

ระหว่าง

- กลุ่มเกษตรกรทำนาบ้านเหล่า โดยนายบุญสม ทิพประเสริฐ
- ผู้ชำระบัญชี ที่ ๑
- นายเชน นพวงศ์ ที่ ๒
- นายศรีมูล ใจเร็ว ที่ ๓
- นายศรีพรรณ ปงลังกา ที่ ๔
- นายเล็ก คำยืน ที่ ๕
- นางบุญมา จันทร์ไชยเลิศหรือใจเร็ว ที่ ๖
- นายวิเชียร สิ้นเปียง ที่ ๗
- นายเกตุ อุดทา ที่ ๘
- นายอดุลย์ ละคำมา ที่ ๙
- นายขงบุรุษ หลวงฟอง ที่ ๑๐
- นายจันทร์ ศรีใจ ที่ ๑๑
- นายรวค จินะวรรณ ที่ ๑๒
- นายอินหวัน ไชยบาล ที่ ๑๓

จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญากู้ยืมเงินตามโครงการแปรรูปลำไยอบแห้ง ปี ๒๕๔๕ จากโจทก์ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ตกงชำระเงินคืน /ภายใน...

ภายในวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๖ โดยมีจำนวนที่ ๒ ถึงที่ ๑๓ เป็นผู้ค้าประกัน หลังจากกู้ยืมเงิน แล้วจำนวนที่ ๑ ชำระหนี้ให้โจทก์เพียง ๓๖๐,๐๐๐ บาท ยังคงค้างชำระเงินต้น ๒๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี และเบี้ยปรับ ๒๒๐,๑๔๓.๒๑ บาท ขอให้ บังคับจำนวนที่สิบสามร่วมกันชำระเงิน ๕๖๐,๑๔๓.๒๑ บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

ศาลจังหวัดพะเยาเห็นว่า กรณีมีปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ จึงส่ง คำฟ้องให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทน ผู้บริโภคตามมาตรา ๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิ หรือหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้อง ประกอบเอกสารท้ายฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ค้นคว้าวิจัย ทดลอง และ พัฒนาวิชาการเกษตรด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับพืช ให้บริการด้านการวิเคราะห์ ทดสอบ และให้ คำปรึกษาเกี่ยวกับวิชาการด้านการเกษตร หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย โจทก์ให้จำนวนที่ ๑ กู้ยืมเงินจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยปลอดดอกเบี้ยในโครงการแปรรูป ลำไยอบแห้ง ปี ๒๕๔๕ ตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายอันเป็นการดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ของโจทก์ เมื่อการให้กู้ยืมเงินดังกล่าวไม่ได้เรียกดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนอื่น ใด จึงถือได้ว่าโจทก์มิได้ให้กู้ยืมเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางการค้า แต่เป็นเพียงการ สนับสนุนกลุ่มเกษตรกรให้มีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อใช้รับซื้อลำไยสดจากเกษตรกร สำหรับ แปรรูปเป็นลำไยอบแห้ง อันเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย เท่านั้น แม้ตามสัญญากู้ยืมเงินท้ายฟ้องหมายเลข ๑๓ จะกำหนดให้ผู้กู้ยืมต้องเสียดอกเบี้ยกรณี ผิดนัดผิดสัญญาก็เป็นเพียงหนี้เงินซึ่งตามกฎหมายให้คิดดอกเบี้ยกรณีผิดนัดได้อยู่แล้ว โจทก์ จึงไม่เป็นผู้ประกอบการ ตามความหมายของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดี ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ คดีของโจทก์มิใช่คดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภค

/เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการใช้บริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) และไม่อยู่ในความหมายของผู้บริโภคประเภทอื่น

วินิจฉัยว่า คดีของโจทก์ไม่เป็นคดีผู้บริโภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒๒ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

(นายอดิศักดิ์ ทิมมาศย์)
ประธานศาลอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๑๘/๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คดีของศาลแขวงพระนครเหนือ หมายเลขคำที่ ๑๕๗๖๓/๒๕๕๑

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

โจทก์

ระหว่าง

นางวริศรา มาลาเวช ที่ ๑

นายน้อย คงสิป ที่ ๒

จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดโจทก์ เพื่อนำไปใช้เก็บทุนในการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยมี จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ต่อมาจำเลยที่ ๑ ผิดสัญญา ไม่ชำระหนี้คืนแก่โจทก์ตามกำหนด ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๒๘,๔๖๘.๕๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

ศาลแขวงพระนครเหนือเห็นว่า กรณีมีปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ จึงส่งคำฟ้องให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภครหัสหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา ๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ และ (๒) คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับ

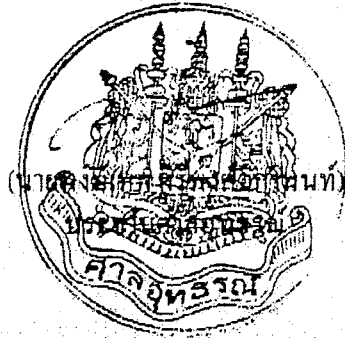
/กันกับ

- ๒ -

กันกับคดีตาม (๑) หรือ (๒) ได้ความตามคำฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดกระทรวงแรงงาน มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และให้กู้ยืมเงินแก่บุคคลเพื่อใช้เป็นทุนในการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยเรียกดอกเบี้ยเป็นการตอบแทนเป็นการทั่วไป จึงถือได้ว่าโจทก์เป็นผู้ให้บริการและผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนจำเลยที่ ๑ เป็นผู้กู้ยืมเงินจากโจทก์ จึงเป็นผู้ใช้บริการและผู้บริโภค เมื่อโจทก์ฟ้องเรียกให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงิน จึงเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภคเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องจากการให้บริการ เป็นคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) สำหรับจำเลยที่ ๒ เมื่อโจทก์ฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ในฐานะเป็นผู้ค้ำประกัน อันมีลักษณะเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกันกับคดีตาม มาตรา ๓ (๑) จึงเป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๓)

วินิจฉัยว่า คดีของโจทก์เป็นคดีผู้บริโภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๕๔/๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๔ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

คดีของศาลแขวงนครศรีธรรมราช หมายเลขคำที่ ผบ.๒๐/๒๕๕๑

ระหว่าง	{	กรมส่งเสริมสหกรณ์	โจทก์
		กลุ่มเกษตรกรทำสวนแบบผสมผสานท่าเรือ ที่ ๑	
		นายสิรินทร์ แสงวงจิตร ที่ ๒	
		นายไพบุลย์ สมรูป ที่ ๓	
		นายบุญเชื้อ ยอดสุรางค์ ที่ ๔	
		นายเคลือบ อาชาฤทธิ์ ที่ ๕	
		นายทรงพล เกียรติพล ที่ ๖	จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคลได้ทำสัญญากู้ยืมเงินไปจากโจทก์ โดยยอมเสียดอกเบี้ยและต้องชำระคืนเงินคืนภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ มีจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ เป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้แก่โจทก์ ต่อมาจำเลยที่ ๑ คิดนึกไม่ชำระหนี้ตามสัญญา โจทก์จึงทวงถาม แต่จำเลยทั้งหกเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งหกชำระเงิน ๒๔๖,๕๓๕.๘๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

ศาลแขวงนครศรีธรรมราชเห็นว่า กรณีมีปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ จึงส่งคำฟ้องให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทน

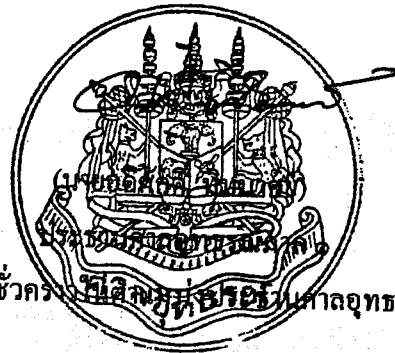
ผู้บริโภค

ผู้บริโภครวมมาตรา ๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องและเอกสารท้ายฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ให้สินเชื่อเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรเมื่อโจทก์ให้จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินไปช่วยเหลือเกษตรกรในการจัดหาปุ๋ย โดยมีการเรียกดอกเบี้ยเป็นการตอบแทน การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวมีลักษณะเป็นการให้จำเลยที่ ๑ ได้ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากเงินที่กู้ยืมไปอันเป็นการให้ประโยชน์ในทรัพย์สินอย่างหนึ่ง เมื่อมีการเรียกดอกเบี้ยเป็นค่าตอบแทน จึงถือได้ว่าโจทก์เป็นผู้ให้บริการและเป็นผู้ประกอบการส่วนจำเลยที่ ๑ ได้กู้ยืมเงินไปจากโจทก์ เพื่อนำเงินไปซื้อปุ๋ยให้แก่สมาชิกกลุ่มเกษตรกรของตน จึงเป็นผู้ได้รับบริการและเป็นผู้บริโภค เมื่อโจทก์ฟ้องเรียกให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้ตามสัญญาเงินกู้ จึงเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภคเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเนื่องมาจากการใช้บริการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) สำหรับจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ เมื่อโจทก์ฟ้องเรียกให้ร่วมรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้ของจำเลยที่ ๑ แก่โจทก์ อันมีลักษณะเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกันกับคดีตามมาตรา ๓ (๑) จึงเป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๓)

วินิจฉัยว่า คดีของโจทก์เป็นคดีผู้บริโภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๔ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งอธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๔ / ๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คดีของศาลจังหวัดแพร่

หมายเลขคำที่ ๒๒๙๔/๒๕๕๑

{	ระหว่าง	สหกรณ์การเกษตรเมืองแพร่ จำกัด	โจทก์
		นายสมพูน ครองสุข ที่ ๑	
		นางสมบุญ ครองสุข ที่ ๒	จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์มีวัตถุประสงค์ให้ผู้ยืมเงินและสินเชื่อแก่สมาชิกเพื่อการลงทุน จำเลยที่ ๑ ทำสัญญากู้ยืมเงินจากโจทก์ มีจำเลยที่ ๒ นำที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างจดทะเบียนจำนองเป็นประกันการชำระหนี้ของจำเลยที่ ๑ แก่โจทก์ ต่อมาจำเลยที่ ๑ คิดสัญญา โจทก์จึงทวงถามและบอกกล่าวบังคับจำนองให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้แก่โจทก์ แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชำระเงิน ๒๐๓,๗๕๗.๐๘ บาท พร้อมดอกเบี้ย หากไม่ชำระให้ยึดทรัพย์สินจำนองออกขายทอดตลาดนำเงินชำระหนี้แก่โจทก์ หากไม่พอให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยทั้งสองออกขายทอดตลาดนำเงินชำระหนี้แก่โจทก์จนครบถ้วน

ศาลจังหวัดแพร่เห็นว่า กรณีมีปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ จึงส่งคำฟ้องให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

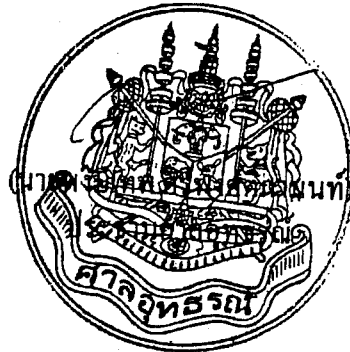
พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทน

ผู้บริโภค

ผู้บริโภครวมมาตรา ๑๘ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องว่า โจทก์มีวัตถุประสงค์ให้กู้ยืมเงินและสินเชื่อแก่สมาชิกเพื่อการลงทุน โดยมีการคิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมเงิน จึงถือได้ว่าโจทก์เป็นผู้ให้บริการและเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนจำเลยที่ ๑ เป็นผู้กู้ยืมเงิน มีจำเลยที่ ๒ นำหลักทรัพย์มาจดทะเบียนจำนองเป็นประกันการชำระหนี้แก่โจทก์ จำเลยทั้งสองจึงเป็นผู้ใช้บริการและผู้บริโภค เมื่อโจทก์ฟ้องเรียกให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินและบังคับจำนอง จึงเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภคเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเนื่องมาจากการใช้บริการ เป็นคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑)

วินิจฉัยว่า คดีของ โจทก์เป็นคดีผู้บริโภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๒ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๖๕ / ๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

คดีของศาลจังหวัดจันทบุรี

หมายเลขคำที่ ผบ.๑๔๑/๒๕๕๑

ระหว่าง	{	สหกรณ์การเกษตรเขาคิชฌกูฏ จำกัด	โจทก์
		นายบุญสมหรือชัยวัฒน์ แก้วเสริม ที่ ๑	
		นายสมัย ทองเกี้ยว ที่ ๒	
		นายวิจิตร ชำนาญชล ที่ ๓	จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์มีวัตถุประสงค์ให้กู้ยืมเงินและสินเชื่อแก่สมาชิกเพื่อการประกอบอาชีพหรือการใช้ที่จำเป็น จำเลยที่ ๑ ทำสัญญากู้ยืมเงินจากโจทก์ มีจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ทำสัญญาค้ำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ต่อมาจำเลยที่ ๑ ผิดสัญญา โจทก์จึงทวงถามให้จำเลยทั้งสามชำระหนี้แก่โจทก์ แต่จำเลยทั้งสามเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

ศาลจังหวัดจันทบุรีเห็นว่า กรณีมีปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ จึงส่งสำเนาคำฟ้อง และรายงานกระบวนการพิจารณาให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตามมาตรา ๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิ

/หรือ...

หรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ และ (๓) คดีแพ่งที่เกี่ยวข้องพัวพันกันกับคดีตาม (๑) หรือ (๒) ได้ความตามคำฟ้องว่า โจทก์มีวัตถุประสงค์ให้กู้ยืมเงินและสินเชื่อแก่สมาชิกเพื่อการประกอบอาชีพหรือการใช้ที่จำเป็น โดยมีการคิดดอกเบี้ยจากผู้กู้ยืมเงิน จึงถือได้ว่าโจทก์เป็นผู้ให้บริการและเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนจำเลยที่ ๑ เป็นผู้กู้ยืมเงิน จึงเป็นผู้ได้รับบริการและเป็นผู้บริโภค เมื่อโจทก์ฟ้องเรียกให้จำเลยที่ ๑ ชำระหนี้กู้ยืมเงิน จึงเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจกับผู้บริโภคเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการใช้บริการ เป็นคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑) สำหรับจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เมื่อโจทก์ฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ในฐานะเป็นผู้ค้ำประกัน อันมีลักษณะเป็นคดีที่เกี่ยวข้องพัวพันกันกับคดีตามมาตรา ๓ (๑) จึงเป็นคดีผู้บริโภคตามมาตรา ๓ (๓)

วินิจฉัยว่า คดีของโจทก์เป็นคดีผู้บริโภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ สำนักงานอัยการจังหวัดลำพูน _____

ที่ _____ อส ๐๐๓๓ (ลพ)/ ๕๕๗ _____ วันที่ _____ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ _____

เรื่อง _____ รายงานสำนวนคดีแพ่งค้างพิจารณาเกินสามเดือน _____

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๕ ให้รายงานชี้แจงเหตุผล ขัดข้องในสำนวนคดีแพ่งทุกประเภท หากคดีใดยังคงค้างอยู่ โดยดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้นภายใน ๓ เดือน นับแต่วันรับสำนวน นั้น

ข้าพเจ้า นายอัยภาคี หวังพิบูล พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน พิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน ๓ เดือน (พ.ศ.๒๕๕๓ - พ.ย.๒๕๕๓) จำนวน ๓ สำนวน ดังต่อไปนี้

๑. สำนวนคดีแพ่งเลขรับที่ ๑๒/๒๕๕๓ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ขอให้ฟ้องนางสาวอำพรพรรณ โปรชาพันธุ์ หรือนางอำพรพรรณ พัดคือ กับพวกรวม ๒ คน เรื่อง ผิดสัญญาคู่และสัญญาค้ำประกัน รับสำนวนเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ คดีนี้ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สอบถามตัวความว่าจะให้ฟ้องตามสัญญาประนีประนอมและฟ้องเพียงผู้ใดหรือไม่เนื่องจากผู้ค้ำประกันไม่ได้ลงชื่อในสัญญาประนีประนอม ต่อมาตัวความมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ยืนยันให้ฟ้องผู้ใดตามสัญญาประนีประนอม และฟ้องผู้ค้ำประกันตามสัญญาค้ำประกัน เสนอสำนวนไปยังสำนักงานคดีแรงงานเขต ๕ กรณีเสนอรับว่าต่างเฉพาะผู้ใด ไม่รับว่าต่างผู้ค้ำประกัน ขณะนี้อยู่ระหว่างแจ้งฐานะคดีไปยังตัวความ กรณีไม่รับว่าต่างผู้ค้ำประกัน ตัวความได้มีหนังสือยืนยันว่าให้ฟ้องคดีทั้งผู้ใดและผู้ค้ำประกัน พนักงานอัยการได้มีหนังสือแจ้งไปยังตัวความว่าจะฟ้องเฉพาะผู้ใด

๒. สำนวนคดีแพ่งเลขรับที่ ๒๑/๒๕๕๓ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ขอให้ฟ้องนางสาวสุภาภรณ์ หรือจิตติยาพร ทาธิ กับพวกรวม ๒ คน เรื่อง ผิดสัญญาคู่และสัญญาค้ำประกัน รับสำนวนเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คดีนี้พนักงานอัยการได้ส่งสำนวนกรณีไม่รับว่าต่างไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕ เพื่อพิจารณาตามระเบียบว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่ง ข้อ ๒๒,๒๕ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ต่อมาอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่งเขต ๕ มีความเห็นให้ฟ้องเฉพาะผู้ใด ไม่ฟ้องผู้ค้ำประกัน และให้แจ้งสอบถามตัวความกรณีดังกล่าว พนักงานอัยการได้มีหนังสือแจ้งไปยังตัวความแล้ว เมื่อวันที่ 19 กันยายน 2553 , 29 ตุลาคม 2553 ตัวความมีหนังสือแจ้งมายังพนักงานอัยการให้ฟ้องผู้ใด จึงได้มีหนังสือส่งไปแพ่งเขตกรณีไม่รับว่าต่างผู้ค้ำประกัน

๓. ตำนวนคดีแพ่งเลขรับที่ ๒๘/๒๕๕๑ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ขอให้ฟ้องนายอินแสง หรือธิดิพัฒน์ ชางเลง เรื่อง ผิดสัญญาจ้างและสัญญาค่าประกัน รับสำนวนเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ คดีนี้พนักงานอัยการได้ส่งสำนวนแจ้งฐานะคดีกรณีไม่รับว่าต่างไปยังสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕ เพื่อพิจารณาตามระเบียบ

(นายอัยวัฒน์ หวังพิบูล)
รองอัยการจังหวัดลำพูน

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ได้เร่งรัดอัยการเจ้าของสำนวนให้ดำเนินคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้ว

(นางจิตติวรรณ เอम्मณีรัตน์)

อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต ๕
รักษาการในตำแหน่งอัยการจังหวัดลำพูน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอัยการจังหวัดลำพูน

ที่ อส ๐๐๓๗ (ลพ)/ ๕๖๕ วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง รายงานสำนวนคดีแพ่งค้างพิจารณาเกินหกเดือน

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ตามหนังสือที่ อส ๐๐๑๖/ว ๑๕๖ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้มีคำสั่งที่ ๓๓๕/๒๕๕๒ ตั้งศูนย์เสริมสร้างศักยภาพการดำเนินคดีแพ่งกลางชั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีแพ่ง ตั้งแต่การเตรียมคดีและตั้งคดีให้เสร็จอย่างรวดเร็ว โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแนวทางการดำเนินคดีแพ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเมื่อสำนักงานใดมีสำนวนคดีแพ่งค้างเกิน ๖ เดือน ให้พนักงานอัยการรายงานต่ออธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต เพื่อรายงานต่อผู้ตรวจราชการถึงสภาพปัญหาเป็นรายสำนวน ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ขอเรียนว่า สำนวนคดีแพ่งเลขรับที่ ๑๒/๒๕๕๓ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ขอให้ฟ้องนางสาวอำพรณ์ ไร่ชาพันธ์ หรือนางอำพรณ์ พัดคือ กับพวกรวม ๒ คน เรื่อง ผิดสัญญาคู่และสัญญาค้าประกัน รับสำนวนเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ คดีนี้ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ สอบถามตัวความว่าจะให้ฟ้องตามสัญญาประนีประนอมและฟ้องเพียงผู้ใดหรือไม่เนื่องจากผู้ค้าประกันไม่ได้ลงชื่อในสัญญาประนีประนอม ต่อมาตัวความมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ยืนยันให้ฟ้องผู้ใดตามสัญญาประนีประนอม และฟ้องผู้ค้าประกันตามสัญญาการค้าประกัน เสนอสำนวนไปยังสำนักงานคดีแรงงานเขต ๕ กรณีเสนอรับว่าต่างเฉพาะผู้ใด ไม่รับว่าต่างผู้ค้าประกัน ขณะนี้อยู่ระหว่างแจ้งฐานะคดีไปยังตัวความกรณีไม่รับว่าต่างผู้ค้าประกัน ตัวความได้มีหนังสือยืนยันว่าให้ฟ้องคดีทั้งผู้ใดและผู้ค้าประกัน พนักงานอัยการได้มีหนังสือแจ้งไปยังตัวความว่าจะฟ้องเฉพาะผู้ใด

(นายอัยการ หวังพิบูล)

รองอัยการจังหวัดลำพูน

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ได้เร่งรัดอัยการเจ้าของสำนวนให้ดำเนินคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้ว

(นางจิตติวรรณ เอมมณีรัตน์)

อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต ๕

รักษาการในตำแหน่งอัยการจังหวัดลำพูน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ สำนักงานอัยการจังหวัดลำพูน _____

ที่ _____ อส ๐๐๓๗ (ลพ)/ ๕๖๔ _____ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ _____

เรื่อง _____ รายงานสำนวนคดีแพ่งค้างพิจารณาเกินสามเดือน _____

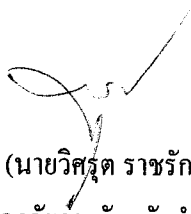
เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒๕ ให้รายงานชี้แจงเหตุผล ขัดข้องในสำนวนคดีแพ่งทุกประเภท หากคดีใดยังค้างอยู่ โดยดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้นภายใน ๓ เดือน นับแต่วันรับสำนวน นั้น

ข้าพเจ้า นายวิศรุต ราชรักษ์ พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน พิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน ๓ เดือน (มี.ค.๒๕๕๓ - พ.ย.๒๕๕๓) จำนวน ๒ สำนวน ดังต่อไปนี้

๑. สำนวนคดีแพ่งเลขรับที่ ๗/๒๕๕๓ กรมสรรพากร ขอให้ฟ้องนายสุทธิพันธ์ คุ่มบุญมี กรรมการบริษัททาวเวอร์ บี เอ็นจิเนียริงจำกัด กรณีให้ชำระมูลค่าหุ้นที่ชำระไม่ครบถ้วนเพื่อนำชำระหนี้ภาษีค้าง รับสำนวนเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ คดีนี้ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้พยานไปชี้แจงข้อเท็จจริงและตรวจสอบเอกสารหลักฐาน ตัวความแจ้งให้พยานมาแล้ว จำนวน ๑ ราย แต่ยังมีพยานที่เกี่ยวข้องอีกจำนวน ๓ ราย จึงแจ้งให้ มาพบพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ต่อมาพนักงานอัยการเพิ่งได้รับหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและเอกสารเพิ่มเติมจากตัวความ ลงวันที่ ๕,๗,๒๕,๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้ส่งสำนวนไปยังสำนักงานคดีแรงงานเขต ๕ เพื่อตรวจสอบ วันที่ 21 กันยายน 2553 เรียกผู้แทนคดีมาพบเพื่ออธิบายและสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติม วันที่ 27 ตุลาคม 2553 เรียกผู้แทนคดีมาพบเพื่อสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีกครั้ง และได้ส่งสำนวนไปเขตเพื่อตรวจสอบ

๒. สำนวนคดีแพ่งเลขรับที่ ๑๓/๒๕๕๓ กรมป่าไม้ ขอให้ฟ้องนายอิสระ เสละคุณ กรณีละเมิดเรียกค่าเสียหาย รับสำนวนเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ คดีนี้ได้มีหนังสือที่ อส ๐๐๓๗ (ลพ)/๓๐๕๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้พยานไปชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อมาได้สอบข้อเท็จจริงพยานจำนวน ๒ คน และมีหนังสือแจ้งให้นำพยานมาสอบเพิ่มเติมอีก ๑ คน วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่หลังจากนั้นพยานยังไม่มาพบพนักงานอัยการ จึงได้ออกหนังสือแจ้งให้พยานไปชี้แจงข้อเท็จจริงอีกครั้ง ในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ พยานได้มาพบพนักงานอัยการ ได้สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแล้วเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2553 แจ้งให้ตัวความส่งเอกสารเพิ่มเติมวันที่ 11 ตุลาคม 2553 และได้ส่งสำนวนไปเขตเพื่อตรวจสอบ

(นายวิศรุต ราชรักษ์)

รองอัยการจังหวัดลำพูน

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ได้เร่งรัดอัยการเจ้าของสำนวนให้ดำเนินคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้ว

(นางจิตติวรรณ เอมมณีรัตน์)

อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต ๕

รักษาการในตำแหน่งอัยการจังหวัดลำพูน

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอัยการจังหวัดลพบุรี

ที่ อส ๐๐๓๗(ลพ)/ ๕๗๐ วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง รายงานสำนวนคดีแพ่งค้างพิจารณาเกินหกเดือน

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ตามหนังสือที่ อส ๐๐๑๖/ว ๑๕๖ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ สำนักงานอัยการสูงสุด ได้มีคำสั่งที่ ๓๓๕/๒๕๕๒ ตั้งศูนย์เสริมสร้างศักยภาพการดำเนินคดีแพ่งกลางชั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของพนักงานอัยการในการดำเนินคดีแพ่ง ตั้งแต่การเตรียมคดีและสั่งคดีให้เสร็จอย่างรวดเร็ว โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแนวทางการดำเนินคดีแพ่งที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเมื่อสำนักงานใดมีสำนวนคดีแพ่งค้างเกิน ๖ เดือน ให้พนักงานอัยการรายงานต่ออธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต เพื่อรายงานต่อผู้ตรวจราชการถึงสภาพปัญหาเป็นรายสำนวน ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ขอเรียนว่า คดีแพ่งเลขรับที่ ๗/๒๕๕๓ กรมสรรพากร ขอให้ฟ้องนายสุทธิพันธ์ คุ้มบุญมี กรรมการบริษัททาวเวอร์ บี เอ็นจิเนียริงจำกัด กรณีให้ชำระมูลค่าหุ้นที่ชำระไม่ครบถ้วนเพื่อนำมาชำระหนี้ภาษีค้าง รับสำนวนเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ คดีนี้ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้พยานไปชี้แจงข้อเท็จจริงและตรวจสอบเอกสารหลักฐาน ตัวความแจ้งให้พยานมาแล้วจำนวน ๑ ราย แต่ยังมีพยานที่เกี่ยวข้องอีกจำนวน ๓ ราย จึงแจ้งให้ มาพบพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ต่อมาพนักงานอัยการเพิ่งได้รับหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและเอกสารเพิ่มเติมจากตัวความ ลงวันที่ ๕,๗,๒๕,๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ได้ส่งสำนวนไปยังสำนักงานคดีแรงงานเขต ๕ เพื่อตรวจสอบ ต่อมาวันที่ 21 กันยายน 2553 และวันที่ 27 ตุลาคม 2553 ได้เรียกให้ผู้แทนคดีมาพบเพื่ออธิบายและสอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง และได้ส่งสำนวนไปเขตเพื่อตรวจสอบ

สำนวนคดีแพ่งเลขรับที่ ๑๓/๒๕๕๓ กรมป่าไม้ ขอให้ฟ้องนายอิสระ เสละคุณ กรณีละเมิดเรียกค่าเสียหาย รับสำนวนเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ คดีนี้ได้มีหนังสือที่ อส ๐๐๓๗(ลพ)/๓๐๕๑ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้พยานไปชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อมาได้สอบข้อเท็จจริงพยานจำนวน ๒ คน และมีหนังสือแจ้งให้นำพยานมาสอบเพิ่มเติมอีก ๑ คน วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่หลังจากนั้นพยานยังไม่มาพบพนักงานอัยการ จึงได้ออกหนังสือแจ้งให้พยานไปชี้แจงข้อเท็จจริงอีกครั้ง ในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ พยานได้มาพบพนักงานอัยการ ได้สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมแล้วเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2553 แจ้งให้ตัวความส่งเอกสารเพิ่มเติมวันที่ 11 ตุลาคม 2553 และได้ส่งสำนวนไปเขตเพื่อตรวจสอบ

(นายวิสูตร ราชรักษ์)

รองอัยการจังหวัดลำพูน

เรียน อธิบดีอัยการฝ่ายคดีแรงงานเขต ๕

ได้เร่งรัดอัยการเจ้าของสำนวนให้ดำเนินคดีให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้ว

(นางจิตติวรรณ เอम्मณีรัตน์)

อัยการพิเศษประจำกรม สำนักงานอัยการเขต ๕

รักษาการในตำแหน่งอัยการจังหวัดลำพูน